

Värmlandsörnen

nr 2 aug. 1952

pris 1 kr

Tidskrift för KUNGL VÄRMLANDS REGEMENTE
och DESS KAMRATFÖRENING

Återgivande, helt eller delvis, av artiklar och bilder i denna tidskrift tillåtes endast om källan anges

Värmlandsörnen

Tidskrift för Kungl. Värmlands regemente
och dess kamratförening.

— Årg. 5 Nr 2 —

Ordinarie utgivningsdagar: 15/3, 15/6, 15/9, 15/12.

Manuskript skall vara redaktionen tillhanda senast 4 veckor före utgivningsdagen.

Prenumerationsavgift, tillika medlemsavgift i kamratföreningen kr. 3:—.

Lösnummerpris: kr. 1:—.

Annonspriser: 1/1-sida kr. 160:—, 1/2-sida kr. 80:—, 1/4-sida kr. 40:—, 1/8-sida kr. 20:—.
Vid årsannonsering (fyra nr) lämnas 20 % rabatt.

Redaktionens adress: Regementsbiblioteket I 2.

Annonsmanuskript adresseras: Värmlandsörnen
I 2, Karlstad.

Skattmästare: Fru Anna-Greta Nilsson, Kassan I 2

Värmlandsörnens postgirokonton: 337954.

Personalnytt

Plock ur regopärmen

Befordran.

Sekundchefen för I 3 har till vicekorpraler fr. o. m. 1/3 1952 förordnat vol 1492-10-47 Andersson, 21-3-53 Sundström, 20-3-53 Lindqvist, 1684-4-49 Ljungberg, 1859-3-48 Eriksson och 877-4-50 Nilsson.

Fr. o. m. 1/4 1952 har utnämnts till kaptener vid reg, löjtnanterna vid reg Forsman och Sewerin samt till löjtnanter vid reg, löjtnanterna i reg, fänrikarna vid reg Rolff och Lindgren.

Fr. o. m. 1/5 1952 till fanjunkare i reg res, sergeanten i res Andersson.

Fr. o. m. 24/5 till fanjunkare vid reg, sergeanten vid reg Johnson.

Fr. o. m. 24/5 till sergeant vid reg, sergeanten i reg, furiren vid reg Wahlgren.

Fr. o. m. 8/6 till korpral i reg, vicekorpralen vid reg Hermansson.

Fr. o. m. 9/6 förordnande till musikfurir vid reg, musikfuriren i reg, musikkorpralen vid reg Jansson, till musikkorpral vid reg, musikfuriren i reg, musikvicekorpralen vid reg Norberg, till musikvicekorpral vid reg, musikkorpralen i reg, musik-

INNEHALLSFÖRTECKNING:

	sid.
Till reg och dess värnpliktiga. Av överste F. Odenrick	1
Blod, blodtransfusion och blodgivare. Av dr S. Hedenstedt	2
En stridsskildring från Finland. Av överste Regner Leuhusen	7
Ryttartävlingarna	9
Prickar och bommar. Av Beäff	10
Flygvapnet	12
Förevisningsövning	15
Beväringshumor och korsord	16

volontären Andersson, till musikvolontär vid reg musikeleven Håkansson, till musikvolontär vid reg musikeleven Nordgren.

Avsked.

Löjtnant res Engström entledigas fr. o. m. 1/5 1952 från arvodesbefattning såsom expuoff vid personaldetaljen.

Sergeant res Olsson entledigas från anställningen i reg res fr. o. m. 1/7 1950.

Kaptenen vid regementet Göransson beviljats avsked med förtidspension fr. o. m. 1/4 1952.

Regementschefen har fr. o. m. 15/4 1952 beviljat avsked åt korpralen vid reg Ohlsson, vicekorpralen vid reg Hassel och volontären Larsson.

Fr. o. m. 1/5 1952 vicekorpral Holmgren avsked.

Fanjunkaren i reg res Sköld avföres från res 2/5 på grund av uppnådd åldersgräns.

Musikfurir Almgren avsked fr. o. m. 9/6 1952.

Furir Alsterdahl avsked fr. o. m. 1/6 1952.

Fanjunkare vid reg Olheden beviljats avsked med förtidspension fr. o. m. 24/5.

Musikfurir Persson avsked fr. o. m. 1/7 1952, musikvicekorpral Englund avsked fr. o. m. 10/6 1952.

Fanjunkaren i reg res Bodin avföres från res 30/5 på grund av uppnådd åldersgräns.

Vpl 18-2-50 Lindberg entledigad från att vara reservofficersaspirant.

Anställning.

Fr. o. m. 3/3 1952 till furir vid reg f. d. furiren vid P 1 Berg, Hans Inge.

Kapten Göransson förordnats såsom biträdande mobiliseringsofficer i arvodesbefattning vid reg fr. o. m. 1/4 1952 t. v.

Till offasp fr. o. m. 7/3 vpl furiren Eriksson.

Fanjunkare res Olheden förordnats i arvodesbefattning såsom expuoff vid avd P.

Såsom musikelever återanställt Nordgren och Lindqvist, fr. o. m. 10/6 1952.

Kommendering.

Kapten Gerlach beordras att tjänstgöra vid fo 34 3/3—31/3 1952.

Löjtnant Gylder repetitör vid InfSS.

Forts. å sida 10.

Värmlandsörnen

Redaktör och ansvarig utgivare: Personalvårdsassistent Donald Damström

12.9.52

Till regementet och dess värnpliktiga

Äventyr och stordåd ha alltid tilltalat ynglingar och män, som fått växa upp under fria förhållanden och — om dessa präglats av kultur — ha äventyren och stordåden därav tagit intryck.

Vem har icke med spänning och med stigande sympati läst om den djärve och uthållige pionjären och hans bedrifter. Han kan ha varit svensk och hetat Alfred Nobel och genom intensivt, farligt arbete uppfunnit dynamiten, som skapat bättre betingelser för industri och samfärdsel, och genom sin donation möjliggjort det årliga utdelandet av stora belopp till män eller kvinnor — oavsett nationalitet — som inom vetenskap, litteratur eller arbete för freden under året gjort mänskligheten största nytta. Han kan ha varit amerikan och hetat Charles Lindberg och efter noggranna förberedelser lyckats att som förste man ensam flyga över den vidsträckta Atlanten och därmed visat flygets utomordentliga förmåga som samfärdsmedel. Han kan också ha varit idrottsman och genom systematisk träning av kropp och viljekraft under hård men ärlig strid lyckats vinna den olympiska lagern. Särskilt ha vi tjusats av de fall, där motigheterna ha varit störst och hjälten i berättelsen mot alla odds lyckats med sitt uppsåt. I varje sådan skildring framgår med skärpa, att *konsten i att nå målet* — äventyrets konst — *ligger i förberedelserna*.

Till detta kan man anföra, att vår generation har haft ganska nog av äventyr och att tryggheten är bland det, som man nu främst eftersträvar. Detta är sant, men det är också ett faktum, att äventyret kan bli oss påtvingat mot vår vilja.

Det finns knappast något större och allvarligare äventyr i världen än kriget. Ingen förnuftig, av fanatism oberörd människa vill krig, men de finnas, som sträva mot mål, vilka icke kunna nås utan krig. Liksom många fredsälskande folk ha vi svenskar inga sådana mål för ögonen, men läget i världen tvin-

gar oss liksom dessa andra folk att hålla oss beredda till försvar, om kriget kommer.

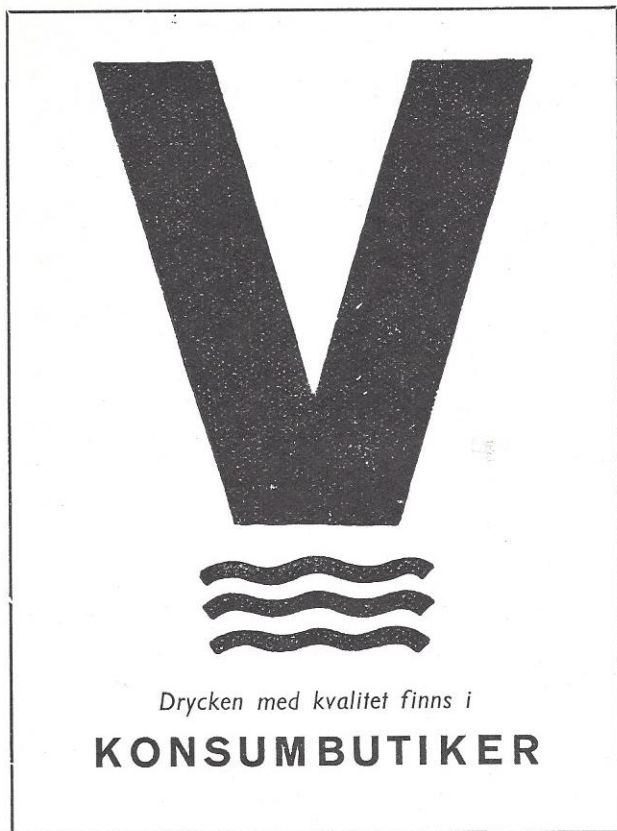
Vi äro fast beslutna att vår krigsmakt icke skall användas till annat ändamål än försvar; för övrigt den enda form av krigföring, vartill våra resurser förslå. Under dessa omständigheter utgör en svensk krigsmakt, som hos utomstående väcker respekt för vår vilja att leva i fred och oberoende, ett gott bidrag till tryggheten och freden i världen.

Var och en inom regementet som med nit, intresse och dådkraft där utför sin uppgift, den må ligga inom menige mans eller befälets område, bidrager sålunda till vårt lands trygghet samtidigt som han förbereder sig för det stora äventyr, som kan bli honom påtvingat — kriget. Av fullständigheten hos dessa förberedelser beror icke blott hans egna utsikter att klara kriget utan jämväl hans kamraters, hans förbands och ytterst hela vårt lands. För den, som gör sin värnplikt, kan det vara väl värt att erinra sig att denna tjänstgöring, rätt fullgjord, ökar tryggheten för landet och därmed också för hans närmaste och honom själv.

Till regementets nyinryckta värnpliktiga vill jag därför rikta uppmaningen att under tjänstgöringen göra Ert bästa. Därigenom bidrager Ni till att bevara eller höja den respekt, utomstående hyser för krigsmakten, samtidigt som Ni kommer att finna att tjänsten vinner i trivsamt och att kamratskapet blir gott. Tag gärna med Er i tjänsten den glättighet, som är ett älskvärdt karaktärsdrag hos Värmlands folk, men tag samtidigt utbildningen på allvar. Det är naturligt att man stundom kan tycka att tjänsten är kärv och att man undrar, om den egna förmågan att utstå krigets påfrestningar skall räcka till. När sådana tankar komma, påminn Er då att äventyrets konst är den noggranna förberedelsen och trösta Er med minnet av Edra fäder, som varit med om många hårda äventyr och ändock bärgat sitt lands frihet.

Karlstad den 19 maj 1952.

F. Odenrick.

der fredstid. Övergången från freds- till krigsorganisation måste därför noggrant undersökas och planläggas under fredstid. Redan i fred måste således en omfattande rekrytering av blodgivare ske med speciell inriktning på krigsbehovet och möjligheten att uppsamla blod inom relativt vidsträckta rayoner måste säkerställas.

För att klarlägga hur många blodgivare som måste ingå i blodgivarstammen under krigsförhållanden har man med ledning av utländska erfarenheter från de senaste krigen ansett, att 2 % av befolkningen är ett minimum, som man i första hand bör söka uppnå. Detta skulle för vårt land innebära icke mindre än cirka 140,000 blodgivare. Även om man skulle lyckas utöka den för fred avsedda blodgivarstammen till ungefär 50,000 blodgivare, skulle det således behövas ytterligare nära nog 3 gånger så mycket för att täcka behovet under krigsförhållanden. Problemet kompliceras ytterligare av den omständigheten, att man vid urvalet av blodgivare synes vara hänvisad till sådana, som kunna väntas få kvarstanna i hemorten under krigsförhållande, framför allt kvinnor.

Mot denna bakgrund är det uppenbart, att åtgärderna för rekrytering av blodgivare i freds- och beredskapssyfte måste intensifieras och bedrivs efter en viss plan. Någon strikt åtskillnad med tanke på

transfusionsverksamheten i fred som i krig bör ej upprätthållas. Självfallet blir det emellertid nödvändigt att lämna blodgivarna tillfälle att taga ställning till frågan om de vilja giva sitt blod i både fred och krig eller endast i ettdera fallet.

Blodgivarcentraler måste upprättas med tillräcklig kapacitet och samarbete måste etableras med organisationer utanför sjukhusen. Den organisation, som i första hand härvid kommer i fråga torde vara Svenska Röda Korset, som redan visat sig kunna göra betydelsefulla insatser på detta område. Svenska Röda Korset har också förklarat sig villigt upptaga denna arbetsuppgift såsom en fast punkt på sitt program.

Vad beträffar blodförsörjningen i Värmlands län är blodgivarkåren redan under fredstid fullständigt otillräcklig och består för närvarande av cirka 1,300 blodgivare. Minimibehovet för Värmlands del under fred och krig synes täckas av cirka 5,600 blodgivare, sålunda minst 4 gånger så mycket (ur militär synpunkt torde det vara önskvärt med 8,000 blodgivare). Rekryteringen bör då också ske framför allt inom de befolkningsgrupper, som kunna beräknas kvarstanna i länet under krigshandlingar. Sålunda vore det lämpligt att i blodgivarkåren enrollera så många kvinnor som möjligt. För blodgivning under fredstid torde givarna väljas i åldersgrupperna 18—55 år; under krigsförhållanden i grupperna 17—65 år. Dessa gränser äro naturligtvis tänjbara, och åldern spelar givetvis mindre roll än givarens hälsa och vitalitet. En kampanj borde sålunda åtminstone utöka den nuvarande blodgivarkåren med cirka 5,000 blodgivare, om hänsyn togs till en kassationsprocent på 20. Detta torde utgöra ett minimum av vad man har att räkna med under krigsförhållanden trots tillkomsten av blodersättningspreparat. Värvingen av ett så stort antal som 5,000 blodgivare fordrar en mycket intensiv propaganda och mycket »good will».

En sevärighet för Karlstad:

Hovconditori Hollandia och Källaren Munken

Karlstads populäraste
konditori

serverar utsökta måltider
till billiga priser

i kyrkvalv från 1653.

Västra Torggatan 17

För rekryteringen av blodgivarkåren i Värmlands län är tillsatt en kommitté, som för närvarande arbetar med organisationen av en kampanj, som avses äga rum 1 oktober i 3 månader. Kampanjen skall ske i Röda Korsets regi och omfatta hela Värmland. Landstinget har redan beviljat anslag för kampanjen. Den stora allmänheten måste göras »blood-minded». Detta skall ske genom en brett upplagd propaganda med anlitanande av press och särskild propagandaorganisation. »Blodgivarna göra en tjänst åt samhället och den lidande människan, kanske egna anhöriga och vänner». Sedan propagandan nått sin höjdpunkt utsändas anmälningblanketter över hela länet genom Röda Kors-kretsarna och återsändas ifyllda till en centralstation i Karlstad. När tillräckligt med anmälningar inströmmat går en blodgrupperingspatrull ut till olika delar eller stationer i länet för tagande av blodprov (obs. ej tapping) och läkarundersökning av blodgivarna. Patrullen återvänder med blodproven till blodgivarcentralen vid Karlstads lasarett, där blodet undersöks beträffande blodgrupp, blodbrist, sänka och syfilis. Givarna registreras och hålla identitetskort med uppgift om blodgrupp m. m. Blodgivarcentralen i Karlstad skall upprätta en s. k. blodbank d. v. s. blod av alla grupper skall här alltid finnas representerade i lagret, s. k. flaskblod, (Blod kan lagras i 3 veckor.) och ej bara täcka behovet för dagligt bruk å Centrallasarettet utan även förse lasaretten i övrigt med ovanliga blodgrupper om så skulle behövas. Lasarettet i länet erhåller så småningom vart och ett sitt register av blodgivare och kunna själva ombesörja tappingen av givare.

I städerna och framför allt då i Karlstad skall bistånd begäras att på arbetsplatserna direkt få rekrytera villiga blodgivare. Inom en civil eller militär organisation, firma, fabrik eller industri kanske någon intresserad person, såsom t. ex. verkskyddsledaren, sjukvårdaren, sjuksköterskan eller någon annan

Nyström s

pianon och flyglar

Svenska kvalitetsinstrument

Karlstad

Tel. 154 75 växel

kunde få i uppdrag att föreslå personalen att anteckna sig på de medsända lapparna. Eventuellt kan kampanjens läkare göra besök på arbetsplatserna.

Föredrag om blod och blodgivning skall anordnas över hela länet. Hembesökskampanjer kommer eventuellt också att utföras i större städer. Pressen och eventuellt radio deltagar i propagandan.

Man kan ju välja om man endast vill stå till tjänst vid beredskap eller även delta i fredsblodgivningen, då man ersättes med 24 kronor per gång. Noggrann undersökning sker så att icke någon sjuklig eller blodfattig person behöver riskera att antagas. Blodgivningen är ofarlig för givaren men är nödvändig om sjukvård skall kunna ske vid katastroftillfällen. Det är dessutom nyttigt för var och en att veta sin blodgrupp.

Det är av stor vikt att människor i allmänhet inser det betydelsefulla i att förbereda blodgivningen och bidra till eventuell räddning av anförvanter och kamrater. Sådan provtagning sker bäst vid lugn fredstid och kan icke genomföras i någon större skala om krig skulle inträffa.

Stadskällaren

KARLSTAD

Restaurangen för alla

BERGSLAGENS ALLMÄNNA
RESTAURANTAKTIEBOLAG

KOPPARBERGS

pilsner

vatten

läskedrycker

Karlstads Läskedrycksfabrik

ÄLVGATAN 25

TEL. 106 92

TRI

för avfettning och kemisk tvätt

Vad är TRI

— Uddeholms nytukomna handbok ger svaret

Triklöretylen — populärt kallad TRI — och perkloretylen är två nära besläktade lösningsmedel, som nått en vidsträckt användning inom de mest skilda slag av modern teknik. TRI är en syntetisk produkt och framställs ur koksalt, kalksten och stenkol under medverkan av elektrisk kraft. Den har utomordentligt god lösningsförmåga för olja och fett av alla slag. TRI löser även kautschuk, körkautschuk, vaxer, ceresin, paraffin, asfalt, naturliga hartser, vissa vinylhartser samt svavel och fosfor.

TRI är ej eldfarlig

I motsats till en mängd andra lösningsmedel såsom bensin, bensol, kolsvavla, alkohol etc, är TRI *obrännbar*. För industrier som använder lösningsmedel är denna egenskap hos TRI av direkt ekonomisk betydelse, då brandförsäkringspremiens storlek är beroende av det använda lösningsmedlets eldfarlighet. Se tabellen. Försäkringspremiens storlek har satts = 100 vid användning av TRI i stenhus. Vid användning av eldfarliga lösningsmedel kan som synes i vissa fall premien bli 8 gånger så hög som vid användning av TRI.

	Stenhus	Trähus
1. Ej eldfarlig olja (tri eller perkloretylen)	100	200
2. Eldfarlig olja av andra klass		
a) påfyllning, tappning o. destillering i slutet system	130	260
b) ej slutet system	270	400
3. Eldfarlig olja av första klass		
a) slutet system	520	1 400
b) ej slutet system	840	1 680

TRI för avfettning

För flera viktiga industrier har införandet av TRI skapat nya utvecklingsmöjligheter. Inom verkstadsindustrien har övergången till TRI som avfettningsmedel möjliggjort en väsentlig rationalisering och effektivisering av ett betydelsefullt led i tillverkningsprocessen. TRI är en enhetlig kemisk produkt, som icke angriper stål, järn eller metaller annat än under ogynnsamma betingelser. TRI efterlämnar inga rester på rengjort gods, vilket har stor betydelse för resultatet av efterföljande behandlingar.

TRI för kemisk tvätt

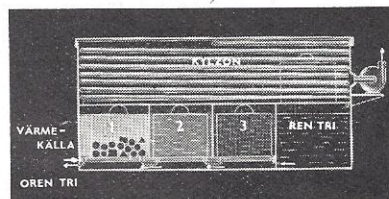
TRI är i de flesta avseenden ett idealiskt lösningsmedel för kemisk tvätt. Den är obrännbar och löser utmärkt alla fettämnen, oljor etc. Angriper icke järn eller metaller. Tvättmaskinerna behöver således icke vara blyklädda utan kan tillverkas av galvaniserad plåt eller rostfritt material. På grund av TRI:s höga spec. vikt avlägsnas den mer fullständigt ur tvättgodset vid centrifugering än andra lättare lösningsmedel.

TRI-handboken tillhandahålles av våra försäljningskontor för kemiska produkter.

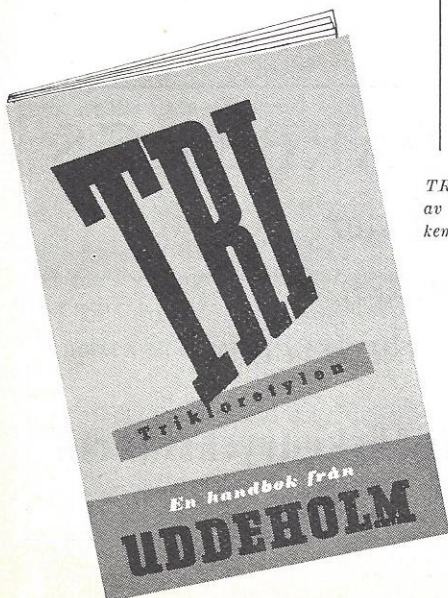
TRI och perkloretylen visar mindre färgutlösande effekt än koltetraklorid mot ylle- och bomullsvävningar samt tryckta konstsilkytyger.

Enkla skyddsåtgärder

Genom vidtagande av tämligen självklara säkerhetsanordningar äro hälsoriskerna vid användande av TRI och perkloretylen mycket små. Praktiskt taget alla organiska lösningsmedel kan förorsaka förgiftningar. Allmänna förgiftningsskador kan uppstå då ångor av dylika lösningsmedel inandas, och yttrar sig företrädesvis i skador på nervsystemet, blodet och blodkärlsystem. TRI och perkloretylen har mindre specifik giftighet än de flesta andra klorerade lösningsmedel och är därför betydligt mindre hälsofarliga.

Bilden visar genomskärningen av apparat för avfettning i vätskefas. Arbetskorgen med godset nedsänkes i bad nr 1, grovfettningssbadet, som innehåller efter hand starkt förorenad TRI. Efter 1 minut förflyttas arbetskorgen till bad nr 2, som innehåller måttligt förorenad TRI och efter ytterligare någon minut från bad nr 2 till bad nr 3, vilket innehåller ren TRI. Från bad nr 3 flyttas korgen upp i kylzonen.

UDDEHOLM

UDDEHOLMS AKTIEBOLAG - UDDEHOLM

Avd. Kemiska produkter

Försäljningskontor:

AB UDDEHOLMSAGENTUREN, Avd. Kemiska Produkter, Strandv. 5 B, STOCKHOLM
NILS GUSTAFSSON AKTIEBOLAG, N. Hamng. 6, GÖTEBORG

En stridsskildring från Finland

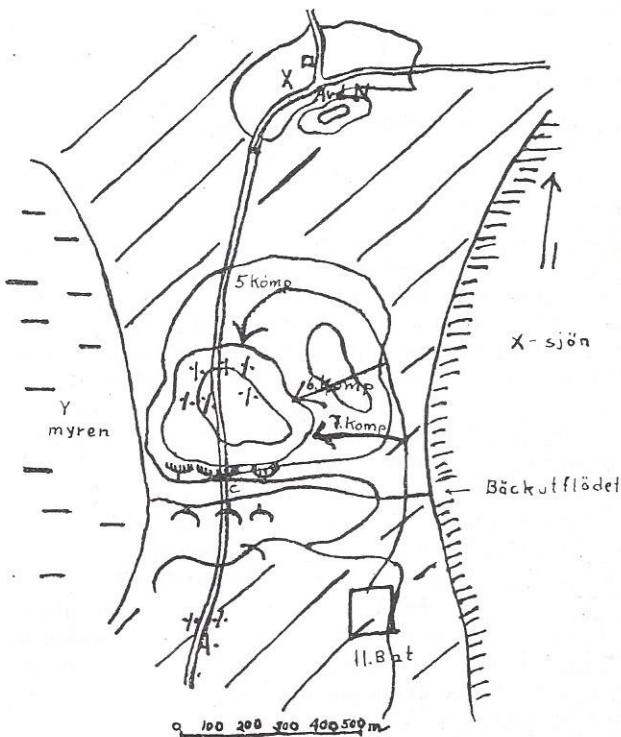
Chefen II. bat anfallsplan

Batch anfallsplan framgår av skiss nr 1. Batch beslöt sig för att i skydd av mörkret söka smyga igenom fiendens spärrområde i den betäckta terrängen vid sjöstranden, samma väg som avdelning N tidigare gått. Rapportkarl från denna avdelning skulle härvid tjänstgöra som vägvisare. Framryckningen skulle igångsättas först sedan det blivit mörkt för att ytterligare öka möjligheterna att undgå upptäckt. Sedan spärrområdet passerats skulle de tre kompanierna anfälla den fientliga ställningen i rygg och flank i enlighet med skissen. Detta anfall skulle igångsättas i gryningen.

Det kan tyckas att denna anfallsplan var djärv. Det strider otvivelaktigt mot gammal svensk taktisk uppfattning att låta en hel bat på ett led krypa genom en lucka i den fientliga ställningen. Fördelarna med detta förfaringssätt ligga emellertid i öppen dag. Dels visste ju batch genom rapport från avdelning N att det verkligen fanns möjlighet att krypa igenom fiendens försvar. Dels måste batch räkna med att ett anfall över den öppna terrängen till höger om I. bat. skulle bli svårt att genomföra utan stora förluster. Fienden hade haft god tid till förberedelser, egen spaning hade avvisats och allt talade för att ställningen var minerad. Det eldunderstöd, som kunde påräknas — endast en artdiv samt bat egna tunga vapen — var mycket svagt, när det gällde ett frontal-anfall mot en nedgrävd motståndare, som var utrustad med talrika automatvapen, överlägset artilleri

och ett stort antal grk. Den fientliga truppen var ej heller uttröttad av föregående dagars strider, varför möjligheterna till ett tyst anfall sannolikt icke vore så stora. Batch beslut synes därför varit synnerligen välbetänkt.

Vad den burna utrustningen beträffar medförde soldaterna endast vad som oundgängligen erfordrades för strid d. v. s. främst ammunition, bl. a. talrika

Skiss av anfallsplan.

ALLA VÄRNPLIKTIGA

måste före utryckningen ha besökt

REGEMENTSBIOGRAFEN I 2

EFTER BIO

SMAKAR DET GOTT MED

KAFFE PÅ MARKAN

handgranater, samt mat. Kappa medfördes icke, trots att det var flera grader kallt och trots att alla visste, att de säkerligen skulle få tillbringa både en och två nätter utan detta sköna plagg och utan möjlighet att tälta. Soldaten hade lärt sig, att det är bättre att frysa än att bära med sig tung packning och därigenom vara svårt handikapad vid strid. Det hörde nog i själva verket till sällsyntheterna, att den finska infanteristen bar rensel och ryggsäck, då strid kunde väntas. Batammunitionsplats och förbands-

Hemvärnet skyddar Dig och Din hembygd!

HEMVÄRNET BEHÖVER DIG

LANDET BEHÖVER DIG

Är Du med i Hemvärnet?

K O S T Y M E N

blir som ny

Snabb leverans

Karlstads Kemiska Tvätt

Älvgat. 25

Tel. 187 96

plats upprättades söder om det fientliga spärrområdet.

Det största problemet ur underhållssynpunkt bedömdes bli nu som så ofta omhändertagandet av de sårade. Detta avsågs att ombesörjas med hjälp av klövjehästar, som, sedan striden börjat, skulle föras fram bakom bat i skydd av särskilt avdelad trupp.

Händelseförloppet.

Omkring kl. 22,00 började bat. framryckning. Främst gick vägvisaren åtföljd av pionjärer. Där-efter kom ett par patruller, avsedda att ljudlöst kasta sig över fientliga poster och patrullkarlar i bat. väg. Efter dem följde batch och sedan de tre kompanierna. Hela bat på ett led. Framryckningen gick till en början ytterligt långsamt, krypande, ibland ålande. Varje man visste att en hostning, ett skrammel av en bajonett eller ett kokkärl skulle kunna medföra företagens misslyckande och livets förlust inte bara för honom själv, utan även för kamraterna. Ett par poster av vilka en försedd med bevakningshund likviderades av patrullerna, som bl. a. härvid använde sig av krigslist, nämligen att tala ryska i viskande ton med posterna. Posterna voro lättlurade och lät sig lätt fångas. Intet skott röjde företaget. Patruller avdelades efter hand för att åt båda flankerna trygga bat framryckningsväg. Efter flera timmars nervpåfrestande krypande och ålande hade bat kommit igenom och kompanierna fortsatte till sina utgångslägen för anfall mot den fientliga ställningens flank och rygg.

Batch hade icke anbefallt ett gemensamt klockslag när kompanierna skulle storma. Ej heller var någon understödande eld av artilleri eller granatkastare förberedd. Batch hade sannolikt hoppats att anfallet i ryggen och flanken skulle komma helt överraskande och att härigenom eventuellt motstånd skulle kunna brytas utan egentlig strid.

Utgången blev emellertid en annan. Som så många gånger förut visade det sig nu att omfattning inte bara består i att söka gå runt fienden. Även omfattning slutar i regel med ett vanligt frontalt anfall, i alla fall om man har en krigsvan och väl utbildad

motståndare mot sig. Ryssarna hade nämligen precis såsom vi skola göra enligt våra instruktioner ordnat starka rygg- och flankställningar. När därför de finska kompanierna utan eldunderstöd och utan enhetlighet i anfallet sökte storma i gryningen träffade de på en försvarsberedd motståndare och anfallet hejdades med stora förluster. Det finska infanteriet blev liggande på mycket kort håll från de ryska ställningarna. För batch återstod nu inget annat än att söka åstadkomma ett regelrätt anfall mot kraftigt eldunderstöd.

Detta var inte lätt. Infanteriet låg på närstridsavstånd. Reserver saknades. Bat samtliga kompanier voro utspridda i alla riktningar. Eldledare ur artilleriet hade icke följt med under framryckningen. En omgruppering och ett tillbakadragande av skytteinfanteriet för att möjliggöra artillerield och granatkastareld var nödvändig. En dylik omgruppering är ju som alla vet mycket svår att genomföra på stridsfältet under fiendens intensiva eld och kunde nu ej heller utföras förrän följande natt. Först i gryningen nästa dag genomfördes anfallet, föregånget av starkt eldunderstöd. Anfallet lyckades också. Det visade sig emellertid att ryssarna under natten börjat utrymma ställningen och flydde över Y-myren i västlig riktning. Då landsvägen norrut var spärrad och då fordon icke kunde medföras över ovannämnda myr blev finnarnas byte både av artilleri och annan materiel stort.

Som en lärdom av denna strid bör ihågkommas att man inte skall tro att man bara kan springa ihjäl fienden även om man kommer i hans rygg eller flank. Räkna med att fienden har försvar även här, självfallet dock svagare än i fronten. Förbered därför starkast möjliga eldunderstöd även vid ett dylikt anfall! Kom dessutom ihåg att i oklara lägen alltid behålla en stark reserv, så att Du kan möta oväntade situationer. Hade batchefen icke från början spelat ut alla sina tre komp utan behållit minst ett som reserv hade anfallet sannolikt kunnat fortsättas mycket snabbare.

Ryttartävlingarna

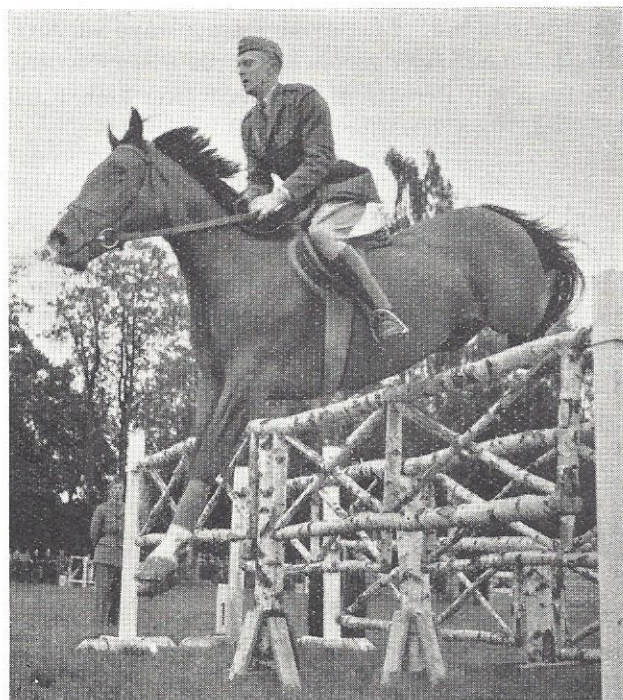
Att de olympiska ryttarframgångarna i hög grad ökat intresset för ridsporten kunde man glädjande nog konstatera under de ryttartävlingar som 14/8—17/8 avhölls i Karlstad. Karlstadspresen har väl aldrig tidigare ägnat så många spalter åt ridning och den vackra hoppbanan vid Sandbäcken aldrig varit kantad av så många entusiastiska åskådare. God sport samt orienteringar och förklaringar av den utomordentlige speakern, kapten Sewerin, höll spänningen och intresset på höjdpunkten och efter sista hoppningen på söndag kunde man få höra tidigare hoppologiska analfabeter ivrigt diskutera hästares och ryttares förtjänster och fel.

Men till tävlingarna.

Regementet hade fått det ansvarsfulla uppdraget att anordna arméfälttävlan och dessutom tillsammans med Bergslagens fältrittklubb SM i fälttävlan. I anslutning till dessa huvudgrenar hölls dressyr- och hopptävlingar.

Våra olympiska dressyryttare kunde tyvärr inte komma, då de hade framgångar från i fjol att försvara i Aachen. Men i övrigt kom, med några få undantag, eliten av våra ryttare med guldmedaljörerna från Helsingfors "Blixen", Stahre och Frölén i spetsen.

Fälttävlan gjordes under överstelöjtnant Djurbergs erfarna ledning till en fullträff. Steeple-chasebanan hade byggts upp på fältet öster Trossnäs herrgård och den svåra men trevliga och omväxlande terränggritten gick från Baggetorp till S. Hertsöga. Dressyr- och hoppningsproven genomfördes på banorna vid Sandbäcken. Olympiaryttarna visade sin klass genom att överlägset lägga beslag på de tre främsta platserna

K 2-löjtnanten Greger Lewenhaupt visade fina hoppningar med sin Dan. Här tar ett hinder i den svåra hoppningen.

Jubal med Hans von Blixen Finecke i sadeln klipper säkert ett hinder.

i ovan nämnd ordning. Det var en tjuvning att se med vilken snabbhet och skicklighet ekipaget Jubal—von Blixen-Finecke forcerade den svåra terrängbanan och trots lördagens ansträngande uthållighetsprov vid hoppningsprovet på söndagen elegant "klippte" alla hinder. Segraren hyllades också med stormande applåder av den talrika publiken.

Liksom föregående år höll sig även vid dessa tävlingar karlstadsryttarna väl framme. I den inledande klubbhoppningen på fredagen belade poliskonstapel Carlsson på Faust och herr Åhsberg på Curry — från Karlstad resp. Trossnäs, de båda främsta platserna. I lördagens offentliga lätta hoppning vann löjtnant Lundin, I 2, en bejublad seger på Loj, som inte alls gjorde skäl för sitt namn och med samma häst belade han på söndagen fjärde platsen i en lätt hoppning, bedömning B (tiden avgör och nedslagna hinder ger tids-tillägg). Då löjtnant Lundin var hårt engagerad i tävlingsledningen ökar prestationerna ytterligare i värde.

De båda svårare hoppningarna, medelsvår B och svår B (hinderhöjder upp till 160 cm.) såg som segrare elegant ridande K 2-löjtnanten G. Lewenhaupt på hästen Dan. Bland övriga pristagare i dessa klasser märktes fru Asker på Erna (medelsvår) och sergeant Abrahamson på olympiahästen Indian (svår).

Genom olympiaryttarnas frånvaro kom dressyrtävlingarna inte att omfattas med så stort intresse av publiken. Synd, då man här fick se prov på flera goda prestationer på den småningom genom regnet "grötiga",

Forts. å sida 14.

Till den nya årsklassen, som nu ryckt in för att göra sin första tjänstgöring vid I 2, vill skytteföreningen rikta ett varmt välkommen. Efterhand som Ni nått så långt i Er utbildning med vapnen, att Ni skulle vilja mäta Edra krafter i ädel tävlan med andra skyttar, så har Ni ett fint tillfälle att göra det inom vår förening. Medlemsavgiften är endast 1:— kr. och för det får Ni deltaga i alla de tävlingar, som står på föreningens program, samt i de tävlingar till vilka föreningen inbjudes. Det är inte bara skjutning med gevär som förekommer. Inom föreningen finns en sektion för pistolskjutning och en klubb för sportskytte. Denna senare omfattar skjutningar med både pistol och gevär. Med de vapen Ni får Er utbildning på vid regementet, kommer Ni att kunna erövra civila skyttemärken, om Ni går med som medlem. Ni kommer då att tillhöra Värmlands största skytteförening — över 1000 medl. Alltså välkommen till oss.

Armégevärsskyttet.

Våren började som vanligt med fältskyttet. Största framgången var Uno Nybergs seger i trekrets Fältskyttet i Filipstad den 30 mars och segern i 4-mannalag vid förbundsskyttet den 27/4. Dessförinnan hade emellertid E. Bäckström toppat resultatlistan vid en krets Fältskytning i Grava, 24/2.

Den 9/2 startade vi en seriefältskytning tillsammans med Karlstads skf. Det blev en fin skjutning, även om det inte blev några större framgångar för våra pojkar vid det första mötet. Nyberg blev den

bästa av I 2-arna, men toppen hade skyttarna från Karlstad och Hammarön.

Den 23:e i samma månad hade kretsen sitt mästerskap uppe i Älvsbacka. Där blev det något bättre resultat, och på andra plats i mästerskapet sågs E. Berntsson och på 5:e plats B. F. Olsén. I huvudtävlingens klass H blev Bäckström 2:a och i klass M blev Berntsson 3:a.

Så var vi då framme vid »Trekretsen», som Nyberg toppade. På 4:e och 5:e platserna återfanns P. O. Holm och Gösta Karlsson, endast två träffar efter.

Föreningens mästerskap i fältskytning anordnades i samband med andra serieskjutningen, då även Karlstads skf passade tillfället att ha sitt mästerskap. Vi bytte endast ut det ena mästerskapsmålet. Vid denna tävling gick det åtskilligt mycket bättre för våra pojkar i serien, och mästerskapet tog Gösta Karlsson hand om på 37 träffar. Närmast honom kom Olsén med 35 och Nyberg 33. De båda återstående medaljerna tog Sehman och A. G. Johansson på 29 resp 27 träffar. I serien blev det en god I 2-topp, genom G. Karlsson och Olsén på 2:a resp 3:e platserna och Nyberg på 6:e. Nyberg har nu de flesta poängen på det nyuppsatta geväret, som går i denna serietävling.

Våra skyttar voro så klara för fältskyttets avslutning — förbundstävlingen den 27/4. Den gick över förväntan bra. I huvudtävlingen blev Olsén 5:a och Nyberg 6:a, båda på 27 träff. Mästerskapet gick däremot inte så bra. I lagtävlan segrade ånyo vår förening i 4-mannalaget genom skyttarna Olsén, Nyberg, Karlsson och Berntsson. Närmast efter kom Karlstads skf med 2 träffar mindre.

Så var det dags att börja skolskjutningen. Den inleddes med 10-ringade pokalen den 18/5. A. G. Johansson hade för dagen den bästa skottställningen, och vann på 143 p. Närmast honom kom Holmstrand på 142 och Folke Johansson poängen efter. 140 poäng nådde Grevillius och Olsén och på 139 låg Sehman. En jämn och hård tävling.

PLOCK UR REGOPÄRMEN. Forts. fr. 2:a omsl.-sid.

Kapten Hjortsberg för fortsatt planläggning för hemvärnet vid Fo-staben 1/4—28/6.

Till skyddsteknikerskola vid InfSS såsom bitr. lärare och materielredogörare beordras sergeant Ludvigsson 1/4—8/10. Såsom utbildningsbefäl vid JS 1952—1953 beordras sergeant Olsson och furir Olsson. Inryckning sergeant Olsson 5/4 och furir Olsson 2/5.

Såsom moboff vid Fo 52 beordras utöver i rego 762/1952 angiven tid fortfarande t. o. m. 30/9 1952 kapten Heijbel.

Som utbildningsbefäl för till uoffutbildning uttagna värnpliktiga 1952—1953, beordras

a) Stormpitjänst vid I 8 löjtnant Bergström, Pionjärtjänst vid I 13 furir Öyen, motortjänst (bil- och traktorlinjen) furir Olsson.

Inryckning 29/7 1952, utryckning 14/7 1953.

Tjänstgöring.

Kapten Arntz A 9 skall tjänstgöra vid regementet 26/5—19/8 1952.

Med ianspråktagande av vakanta lönedel m. m. för ständigt tjänstgörande uoff i res enligt 1942 års försvarsbeslut och med iakttagande av bestämmelserna i Kbr 22/3 1946 och äs 18/3 1949 inbefordras fanjunkaren i res Kjerman till tjänstgöring efter eget åtagande fr. o. m. 1/6 1952 t. v.

I 2:s segrande lag i V. miloskjutningen 1952 på A 9. Fr. v. Serg Berntsson, Öf Bäckström, Fanj Nyberg, Löjt Skoglund, Förv Sehman, Fanj Johansson, Serg Olsén och Fanj Holm.

Pistolskjutningen.

Efter den inledande Trettondagssmällen, låg pistolskyttarna i dvala till det närmade sig våren och värmen. Starten skedde med »Solserien 1952» den 9/3. I denna serie deltog, tillsammans med statens övriga skyttar, våra skyttar med växlande framgångar i de 5 tävlingar den omfattade. Sista tävlingen gick den 10/5, och när resultaten sammanräknades visade det sig att först på 3:e platsen kom en I 2-are, Olsén. Innan denna serie var färdigskjuten hade både krets- och karlstadsmästerskap i fältskjutning med pistol avverkats. Det blev inte någon särskilt lyckad dag för våra skyttar även om vi fick en del goda placeringar. Olsén lyckades bäst med en 9:e plats i Krets-M och en 4:e i Karlstads-M.

I Rikstävlingen på hemortens banor gick resultaten rätt i botten. Endast en av de 15 deltagarna lyckades klara medaljfordran, och i lag har inte föreningen någon gång haft så lågt resultat vare sig i 3- eller 5-mannalag.

Sportskyttet.

Årets Milo-tävlingar i skytte blev den hittills största framgången för vårt militärlag. I 2 segrade nämligen i klass I genom skyttarna Skoglund, Sehman, Nyberg, Holm, Johnsson, Olsén, Berntsson och Bäckström. I den sammanlagda tävlingen segrade Olsén i klass I på 684 p. och erhöll även priset för tävlingarnas bästa prestation. I 2-arna belade segerplatserna i tre av de fyra grenarna för klass I. Holm vann fältskjutningen gevär, Berntsson fältskjutning kpist och Olsén skolskjutning pistol. Närmaste regemente kom hela 20 poäng efter vårt lag, som hade äran leda från första dagens tävlingar. Skjutningarna omfattade fältskjutning med gevär och kpist första dagen. Efter dessa grenar ledde I 2 före A 9 med 9 poäng. Andra dagen sköts skolskjutning gevär och pistol. I 2 ökade ytterligare, trots »strategiska ritningar» från I 13:s sida, och vann före dem med 20 poäng. A 9 halkade tillbaka kraftigt och slutade sist.

»Beäff».

Gynna

Värmlandsörnens

annonsörer!

Skjut MITT I PRICK!

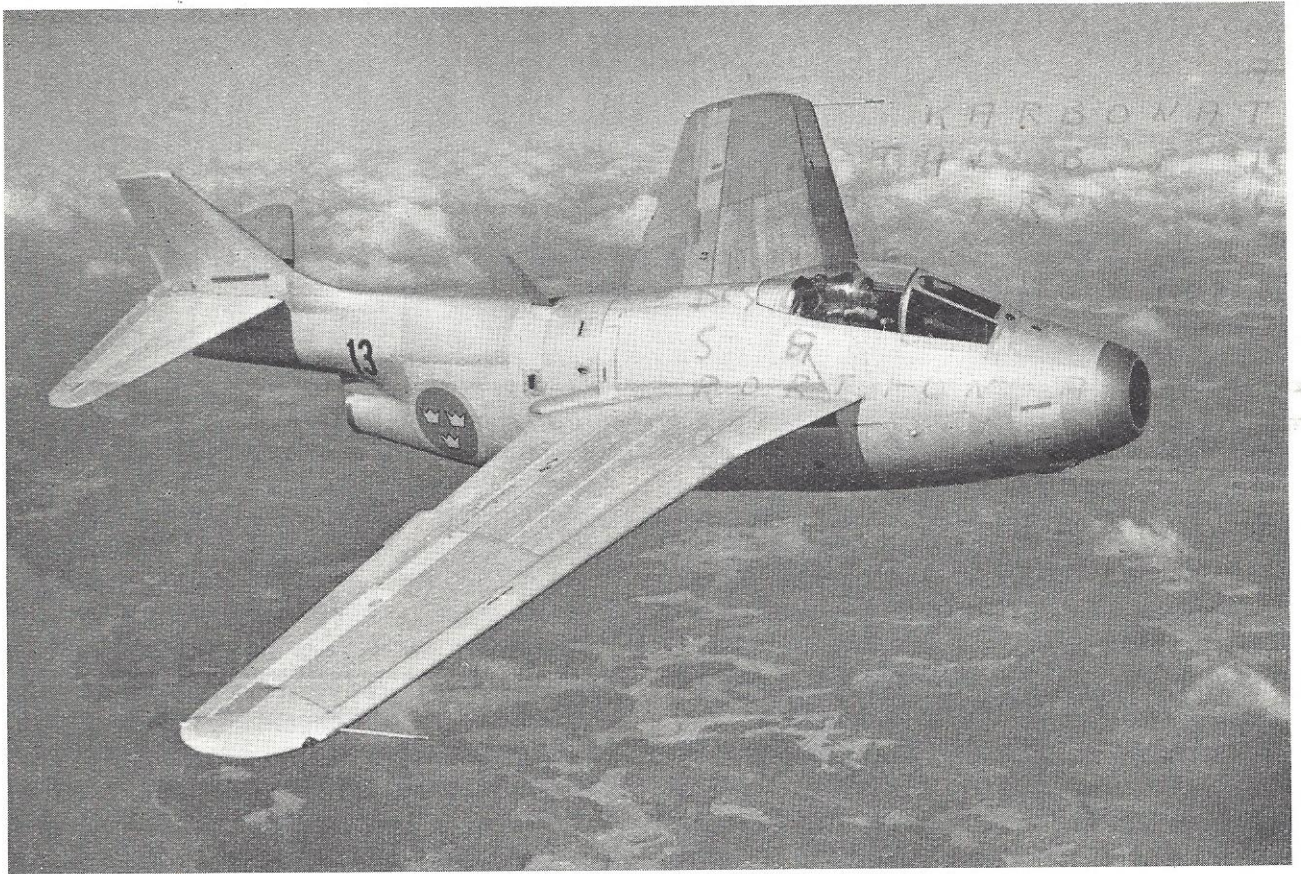

ESSEM TORPED

AB. SVENSKA METALLVERKEN

Nederlag i Karlstad:

ROBERT ÖSTERBERG & Co AB.

Det svenska jaktplanet J 29, konstruerat och tillverkat av SAAB i Linköping

FLYGVAPNET

De uppgifter som falla på flygvapnet är jaktförsvaret av riket, speciellt då ytstridskrafterna, armén och marinen, liksom flygförbandens baser. Även krigsviktiga industrier och anläggningar och i samband därmed de befolkningscentra, som vanligen omge dessa skola jaktförsvaras. För den som följde eller studerat krigshändelserna under andra världskriget torde betydelsen av denna grupp av uppgifter vara självklar. Så länge en fiende ej har luftherraväldet över vårt land kan han ej bemäktiga sig detsamma. När han tillkämpat sig luftherraväldet, d. v. s. när vi icke längre kunna hålla tillbaka hans anfallsflyg, kunna de övriga försvarsgrenarna, hur starka de än må vara, i längden ej förhindra en seger för motståndaren. Det vore som att spela fotboll mot ett fullt lag utan att man själv har någon forwardskedja.

Flygvapnet skall också anfalla motståndarens transportlinjer för att därigenom försvåra hans trupp- och flottrörelser och underhållstjänst. Härigenom kan fiendens eventuellt överlägsna ytstridskrafterns effektivitet reduceras i sådan grad, att våra förband får lättare att hålla emot den angripande. Speciellt viktigt blir detta vid invasionsföretag över havet eller genom luften. Flyget kan då anfalla angriparen under ilastningen, under överfarten — till sjöss naturligtvis i samverkan med

flottan — och efter landstigningen — i samverkan med det övriga försvaret.

Vid överraskande företag mot vårt land är sannolikt flyget det försvarsmedel, som snabbast kan nå landstigningsplatsen, vare sig denna är en strand eller ett område inne i landet och börja kampen mot angriparen.

Flyget kan också ge fiendens flyg lika för lika genom att anfalla hans flygbaser, robotstationer och industrier. Om vi skulle helt avlägsna oss denna möjlighet, d. v. s. om vi ej skulle hålla oss med ett starkt flygvapen, bleve kampen som mellan två boxare varav den ene icke fick slå utan bara parera. En för hela riksförsvaret synnerligen betydelsefull uppgift skall fyllas av flygets spaningsförband, som skola övervaka fiendens åtgärder. Härigenom kunna våra försvarskrafter i tid grupperas på lämpligaste sätt och man har åtminstone en möjlighet att undvika överraskningar. Spaningen kan utföras såsom fjärrspaning, som riktas mot områden långt bakom front eller på andra sidan havet, eller som närspaning, när den utföres i omedelbar anslutning till arméns eller flottans operationer. I kriget till lands och till sjöss kan flyget genom anfall på fiendens styrkor ge ett ofta avgörande stöd åt våra egna. I sjökriget kan detta stöd även givas genom minfällning och ubåtsjakt, som kan utföras i direkt

Napalmbomber fällda från attackplan A 21 ha nått sitt mål, en utrangerad lastbil, som förbrändes nära nog fullständigt på några minuter.

anslutning till flottans operationer eller av självständigt opererande flygförband.

Utöver dessa rent stridsmässiga uppgifter har flyget en del biuppgifter, som dock understundom kunna växla i betydelse. Flygtransport av trupper, förnödenheter m. m. kan i vissa lägen innebära enda möjligheten att rätt tidigt få dessa på plats. Genom sambandsflygning kunna högre chefer inom den civila administrationen och krigsmakten flyttas till konferenser eller kritiska punkter med mycket ringa tidsspillan.

Det har i praktiken ofta visat sig, att kravet på flygunderstöd och jakttskydd nästan alltid överstigit, vad flyget kan prestera. Det är därför av vikt först och främst att vi i god tid skaffa allt det flyg, vår nationalekonomi kan bära men det måste också framhållas, att om det blir krig, så får man inte tro, att flyget är overksam för att fiendens bomber regnar över en själv utan att ett enda av våra egna flygplan finnes inom synhåll. Det är visserligen en klen tröst under sådana förhållanden, men var och en bör veta, att våra flygförband av den högsta krigsledningen komma att insättas, där de bäst behövas. Att alltid skydda alla är svårt även för ett starkt flygvapen, än svårare då för våra begränsade flygstridskrafter.

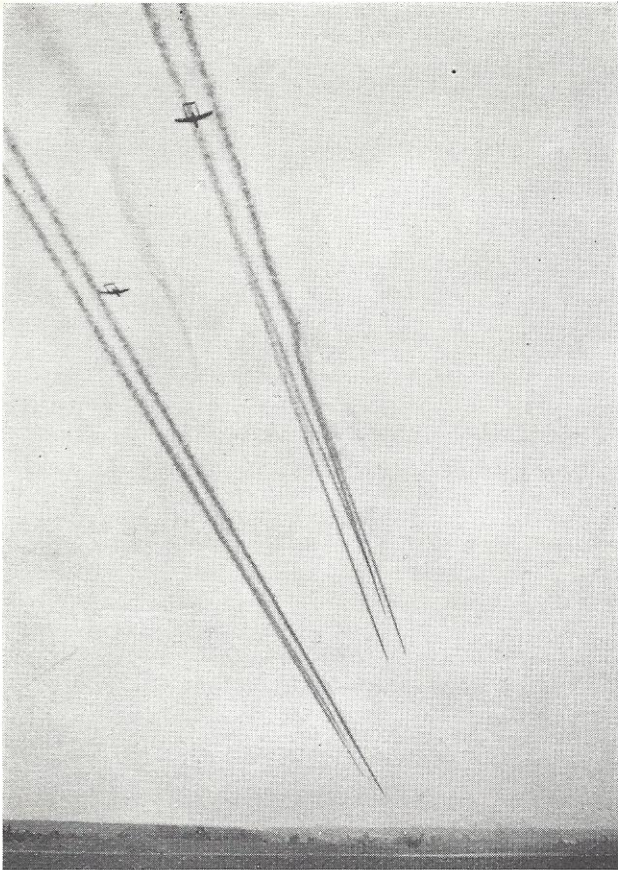
För närvarande har Sverige i fred 11 jaktflottiljer, 4 attackflottiljer och två spaningsflottiljer. Dessutom finnas flera skolor såsom Flygkrigsskolan på Ljungbyhed, Flygkadettskolan i Uppsala, Flyg-

krigshögskolan i Stockholm, Flygvapnets Centrala Skolor i Västerås och Flygvapnets Bomb- och skjutskola, som har olika förläggningsplatser allt efter utbildningens karaktär. Vidare pågå ständigt olika kurser vid Roslagens flygkår på Hägernäs, varjämte flygvapnet sänder elever till Försvarets Läroverk i Uppsala.

I flygvapnet finns det som i de andra försvarsgrenarna olika befälskategorier, manskap, civilmilitär och civila. Graderna överensstämma i huvudsak med arméns och gradbeteckningar i huvudsak med flottans. Så däri finnes inget ovanligt eller nytt. Av mera intresse i detta sammanhang är att beskriva de olika kategorier som tjänstgöra på marken och i luften.

Mekanikerna, d. v. s. de som sköta flygplanen på marken, äro fast anställda och värnpliktiga. De fast anställda kallas flygtekniker och civilmilitära. De äro fördelade på tre grenar: Flygplantekniker, vapentekniker och elektrotekniker. De anställas från början såsom hjälptekniker, varvid det krävs, att de skola ha genomgått verkstadsskola och praktiserat i två år eller också genom verkstadspraktik i minst fyra år ha förvärvat motsvarande utbildning. De skola ha fullgjort sin värnplikt i teknisk befattning helst vid flygvapnet.

Två andra fast anställda kategorier i marktjänst äro signalister och trupputbildare. Genom utbildning och välmeriterad tjänst kan personal inom dessa kategorier bli underofficerare. En del av

A 21 skjuter raketer.

trupp utbildarna kunna även, efter erforderlig specialutbildning bli flottiljopoliser. Dessa personal-kategorier bo inkasernerade under de tre första anställningsåren under vilka utbildning till furir äger rum.

Förarpersonalen utgöres i huvudsak av stat- och reservofficerare och fältflygare. För att bli antagen till officersaspirant kräves studentexamen. Fältflygarna uppdelas i två kategorier, de som vid antagningen ha minst realexamen och de som icke ha realexamen. Den sistnämnda kategorin får först en 10 månaders kompletteringskurs, som omfattar bl. a. engelska, matematik och fysik, i vilka ämnen ett visst kunnande är nödvändigt för att kunna följa den vidare utbildningen. Därefter följer grundläggande flygutbildning, på vilken de som ha realexamen kunna starta direkt. Därefter följer grundläggande och fortsatt flygslagsutbildning, vilket omfattar utbildning och träning på den typ av flygplan som finns på det förband fältflygaren tilldelas. Under tredje årets utbildning uttagas de bästa fältflygarna till officersutbildning. Att bli officer denna

väg tar omkring 5 år för den, som vid inträdet har realexamen och för övriga omkring 7 år. Utbildningen delas mellan fortsatt flygslagsutbildning under sommarhalvåret och studier vintertid vid Försvarets läroverk i Uppsala, där studentexamen avlägges. Därefter följer ett års utbildning vid Flygkadettskolan, avslutad med officersexamen.

Fältflygarna få binda sig med kontrakt att kvarstå i tjänst minst 5 år och 10 månader efter det flygutbildningen påbörjats.

Personalen är det ena elementet i flygförbanden, det andra är flygplanen. Här skall i korthet skildras några av de modernaste typerna i det svenska flygvapnet.

J 29 är vårt modernaste jaktplan och anses vara i klass med de bästa utländska reaktionsplanen, som den amerikanska F-86 Sabre eller den ryska Mig 15. Flygplanet är utfört i skal- och skelettkonstruktion av helmetall och har en svenskbyggd reaktionsmotor av engelsk typ. Luftintaget är i nosen och föraren i sin tryckkabin är placerad över luftkanalen, som går rakt genom flygkroppen. Landningsstället är infällbart i kroppen. Vingarna är pilformade och flygplanet har katapultstol för att garantera förarens möjlighet att ta sig ut med fallskärm.

Max. hast. 1050 km/t.

Stigtid till 1500 m ca. 50 sek.

Landningssträcka 1000 m.

Vingyta 23,9 m².

Motor De Havilland "Ghost" 2200 kp (=9000 hk).

Spännvidd 11,22 m.

Tomvikt 4560 kg.

Beväpning 4 automatkanoner samt raketer.

J 28 "Vampire" är ett enmotorigt engelskt reoplan. Motorn, De Havilland Goblin, är liksom "Ghost" byggd i Sverige på engelsk licens, medan flygkropparna inköpts från England. Vampire anses höra till de bästa och mest driftsäkra av i bruk varande reoplan, och även om farten inte motsvarar de allra nyaste typernas utgör J 28 en mycket värdefull del av dagjaktflyget. J 28 är konstruerad med två stjärtbommar och luftintag vid vingroten samt har liksom övriga moderna jaktplan tryckkabin. Det är väl lämpat även som attackflygplan om det beväpnas med raketer.

Max. hast. 850 km/t.

Motor D. H. Goblin 1.500 kp.

Topp höjd över 15000 m.

Spännvidd 12,2 m.

Längd 9,37 m.

Tomvikt 3.300 kg, flygvikt 5.400 kg.

Stighastighet på låg höjd 20 m/sek.

Landningssträcka 1000 m.

Beväpning 4 automatkanoner (ev. raketer el. bomber).

Forts. å nästa sida

RYTTARTÄVLINGARNA

Forts. fr. sida 9.

tungridna banan. I de båda offentliga klasserna lätt A och medelsvår B dominerade major Schildt och ryttmästare Ljungqvist på Dahldorff resp. Farras genom att taga var sin 1. och 2. placering.

Några större ryttartävlingar torde inte komma att gå av stapeln i Karlstad förrän tidigast 1954. Det är emellertid att hoppas att årets tävlingar skapat ökat

intresse och förståelse för ridsporten. Det är kanske inte allom givet att få uppleva tjusningen och spänningen i att galoppera fram i terrängen, över diken och gärdesgårdar, eller flyga över hinder på hoppbanan, men möjligheten att lära sig rida har numera så gott som alla i våra städer bosatta barn, kvinnor och män. Tag vara på den möjligheten! Ingen kommer att ångra sig.

Z.

A 21 R är den svenska flygindustrins första reoplan. J 21 R användes först som jaktplan men har nu överförs till attackflyget under beteckningen A 21 R. Det har visat sig vara ett driftsäkert och bra attackplan. Erfarenheterna vid byggandet av A 21 R blev av stor betydelse vid konstruerandet av den modernare J 29. Flygplanet beväpning består av automatkanoner, raketer och bomber. Fart och övriga prestanda är ej publicerade men torde inte ligga långt efter J 28 Vampire.

B 18B är ett tvåmotorigt attackplan, utvecklat ur det tidigare bombplanet B 18A. Flygplanet har tillverkats av Saab. Det är tresitsigt med katapultstolar och räknades vid sin debut som ett av världens snabbaste flygplan i sin klass. B 18B är alltså ett mycket användbart flygplan, närmast jämförbart med den i Korea mycket använda amerikanska B-26.

Max. fart 550 km/t.

Motorer 2 st. svenskbyggda Daimler-Benz DB 605 B vätskekylda radmotorer.

Spännvidd 17 m.

Längd 13,8 m.

Tomvikt 6.100 kg.

Beväpning automatkanoner, bomber o. raketer.

S 14 "Fieseler Storch" är en tysk flygplanstyp som blev välkänd under kriget. Finessen med "Storcken" är att den kan flyga långsamt och kan starta och landa på mycket små fält, t. ex. ett gärde eller t. o. m. en bred landsväg. Den används främst för sambandsflygning, d. v. s. transport av order och meddelanden mellan staber, transport av stabspersonal el. högre chefer, artillerieldledning etc. Flygplanet är 2—3-sitsigt med mycket god sikt tack vare de stora fönstren. Vingen är delad och de båda

vinghalvorna kan fällas bakåt vilket underlättar "parkeringen". Landstället är motståndskraftigt och kan förse med antingen hjul eller skidor. Trots att flygplan av denna typ alltmer trängs ut av helikoptrar är det alltså mycket användbart och praktiskt, bl. a. för att det är billigt och lättflyget.

Spännvidd 14,25 m.

Längd 9,9 m.

Tomvikt 935 kg.

Max. hast. vid marken 175 km/t, lägsta planflykthastighet 70 km/t, startsträcka vid svag vind ca 50 m, landningssträcka ca 40 m.

S 31 Supermarine "Spitfire" är en utveckling av det berömda jaktplan varmed "de få" försvarade England i det historiska luftslaget om de brittiska öarna 1940. Flygplanet är ensitsigt och obeväpnat men har i stället inbyggda spaningskameror som kan ta hårskarpa bilder från höjder på över 10.000 m. Att S 31 är obeväpnat beror på att man ansett den höga farten och den utmärkta manöverförmågan vara ett så gott skydd, att man inte velat belasta flygplanet med vapen och ammunition utan i stället lagt an på bästa möjliga kamerautrustning. Den första Spitfire flög redan före krigsutbrottet men flygplanet visade sig vara en så lyckad konstruktion att de nya förbättrade versionerna alltså väl fyller sitt ändamål. Den i Sverige använda versionen är Spitfire Mk 19.

Max. fart 730 km/t.

Motor Rolls Royce Merlin, 12-cylindrig vätskekyld.

Fembladig propeller.

Spännvidd 11,23 m.

Tophöjd 13.000 m, flygsträcka 2.400 km, flygvikt 3.600 kg.

FÖREVISNINGSSÖVNING

under regementschefens ledning för regementets personala äger rum vid **Hammarö skagen** (Hammaröns sydspets) **tisdagen den 26 augusti kl 1800—omkring 2015.**

Kamratföreningen, frivilliga försvarsorganisationer och övriga intresserade inbjudes närvara vid övningen.

Övningens omfattning: stridsskjutning med skarp ammunition avseende infanteriförbands anfall över vattendrag med understöd av stormartilleri och flyg (reoplan med raketanfall) samt försvar av kust med strid i mörker. Vapendemonstrationer, tillfälle att bese inneliggande styrkas bivackförläggningar.

Bussar avgå från Stora torget kl 1600—1700 till Takene busshållplats, varifrån 20—30 min skogspro-

nad vidtager till åskådarplatserna, som skola vara intagna senast kl 1755. Vägvisning genom regementets försorg. Andra vägar till platsen för övningen få icke användas. Parkeringsplats för personbilar vid Takene busshållplats. Återresa med bussar från kl 2000, sista buss kl 2130. Pris för bussresan 2:— tur och retur.

Beträffande avlysning och spärrande av riskområde hänvisas till skjutvarningar i tidningar och radio.

F. d. indelta soldater anmodas anmäla deltagande senast fredagen den 22 augusti till Utbildningsavdelningen I 2, telefon Karlstad 154 80, varefter särskilda anvisningar rörande transporter, förläggning m m komma att meddelas.

Tidsplan för förevisningsövningen

Kl 1755 Åskådarplatserna intagna.
 „ 1800—1825 Skjutning övn pansarskott.
 Sprängning skarpa pansarskott.
 Skjutning raketgevär och granatgevär.
 „ 37 mm pansarvärnskanon.
 „ 10,5 cm infanterikanon.
 Sprängningar av betongminor.
 „ „ stridsvagnsminor.
 „ „ rörladdningar.
 Demonstration av eldspruta.

Kl 1825—1845 Orientering om artilleri och flyg.
 „ 1845—1920 Stridsövning komp anfall understött av flyg (raket- och ksp-skjutning), stormartilleri, 12 cm granatkastare, kulsprutor, pansarvärn, rök m. m.
 „ 1920—2000 Ordande av försvar av taget anfalls-mål.
 „ omkring Demonstration av försvarets eldsystem 2000—2015 i mörker.

BEVÄRINGS- HUMOR

I den gamla goda tiden var det vanligt att de knektar som på kvällen voro synbart överförskade fingo övernatta i vakt-tältet och som straff vankades prygel före nästa uppställning. Så hände det på »Warpnäs mon» att Ekfält och Karsman en morgon råkade vakna, inburade hos vakten. Karsman vändades och suckade djupt, »är du ängslig Karsman?» sa' Ekfält, »ja du vet väl att vi ä lövade stryke», sa' Karsman, »var inte bekymrad för då du,» sa' Ekfält, »vi har allt så säkre kärer ä göre mä, så löver di nöe, så höller diet allt».

*

Under rekrytskolan på Trossnäs 1885 hände bl. a. att en rekryt Gråberg på Kils komp. under rusets inflytande uppträtt bråkig en lördagskväll, vilket kom till befälhavarens kännedom, men med hänsyn till rekrytens ungdom fick nåd gå före rätt. Emellertid fick hela skolan permissionsförbud på följande söndag och ålades att fördriva tiden på e. m. med att sitta inne och studera soldatundervisningen. En rekryt W-d fann då för gott att utforma sitt och kamraternas missnöje i följande strof:

En sabbatsdag så ljus och klar,
så ljuvligt skön att skåda,
På kyrkparad vi varit har,
och allt syns fröjd bebåda.
Men hastigt vänder lyckan om
som vinden växlar om på fältet,
Ty kl. 12 en order kom
att ingen man får lämna tältet.
På lördagskväll en man var full,
och hade nog förtjänt att haffas,
men hela truppen för hans skull,
i dag, med utförbud skall straffas.
Ja, detta var en nådelön,
som sprider hatet vida,
Då femtio man från »Bod» till »Grön»,
för »Gråbergs» skull får lida.

(Bod o. Grön var första resp. sista man i skolan).

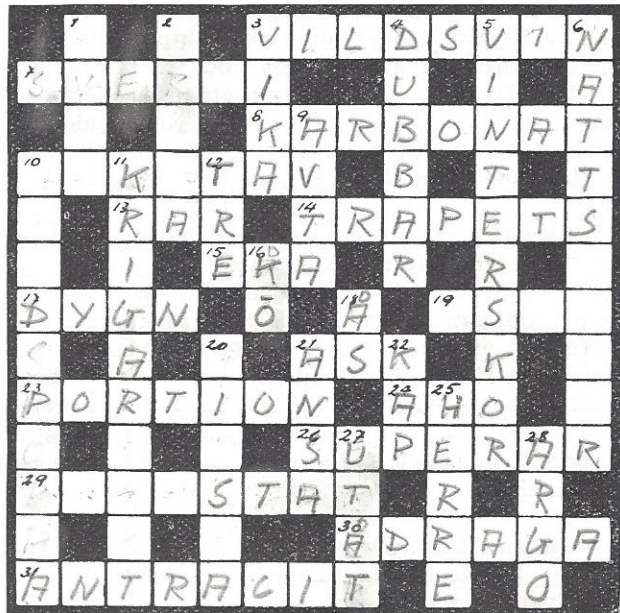
Då samma rekryt (W—d Grums kompani) sedermera skulle förhöras i Soldatundervisningen gick också detta i samma stil långa stycken, bl. a. följande bitar:

Soldaten skall, vid hälsning all,
så rät och sträckt sig hålla,
med huvud vänt och blicken sänt
mot den person han möter.
Ja möter han, och sin förman,
i trappa och förstuga,
om rummet här, så inskränkt är,
så skall han gå åtsido,
Han vändning gör, och så honnör,
då förman går förbi.

Soldaten får ej när han går,
till striden övergiva.
Sin fana väl och sitt befäl
skall han uppmärksamt lyda,
Med skyndsamhet och noggrannhet
befallningar verkställa.

Geväret är för fotfolkshär,
det bästa mordevapen,
det avsett är, för strid säväl,
på avstånd långt, att skjuta,
Är och försett, med bajonett,
på nära håll att stöta.

o. s. v.

VÅGRÄTT:

3. Hannen kallas orne.
7. Svea.
8. Kolsyrat salt.
10. Anfang eller säs material.
13. Är mången växt.
14. Geometrisk figur och under cirkuskupolen.
15. Blekinge är känd för en sådan.
17. Natt och dag
19. Förekommer mest om sommaren
21. Pandoras är mystisk
23. Ett mål för soldaten i fält
24. Prosadiktare Finland
26. Gör man vid sista målet
29. Estland t. ex.
30. Kan man sig förkylning
31. Brinner och värmer.

LODRÄTT:

1. Det verkliga råskinet
2. Trädgårdsbestyr
3. Kunde inte Karl XII, men falla kunde han
4. I fotbollsskorna
5. Skidpjäxor
6. Inte fiskar utan reporters
9. Brukar vinden mot kvällningen
10. Knapras eller doppas
11. Napoleons var erkänd
12. Något gemensamt för gracerna, tripoden och Dumas musketörer
16. Fil, men inte trinnfil
18. Finns en bekant mellan Halland och Skåne
20. »Så ila de fram på den glatta ban, men under dem lurar den —Ran».
21. Att plocka arv och mälla
22. I södra ändan på Sydamerika.
25. Har den dräng han förtjänar sägs det
27. Från navet till hjulringen
28. Det skeppet gjorde ett strandhugg på Kolkis varvid ett vädurskinn stals av Jason.

Lösningar tidningen till-
handa senast den 1/10 1952.

Kamratföreningens bordsstandar.

Kamratföreningen har återigen lyckats skaffa ett antal bordsstandar. De medlemmar som tidigare ej varit i tillfälle att skaffa denna vackra bordsdekoration kan nu beställa standaret hos föreningens skattmästare fru Anna-Greta Nilsson, Kassan, I 2. Standaret betingar ett pris av kronor 6:—.

Gubben Pressfält hade varit kommenderad till Slesvig under dansk-preussiska kriget 1848—49. Han berättade bl. a. att de levde ganska gott under tiden, mjölk och honung fingo de äta och dricka så mycket de ville, men så hade de stora bin, så stora som våra gäss — då mätte de väl ha väldiga bikupor invände någon — »Nej, de var inte större än de vi använder här» — »Men hur kunde då så stora bin komma in och ut?» — »Ja se de fick di allt se så om dä», sa' Pressfält.

Frivillig befälsutbildning = Varför?

FBU är en del av vår försvarsorganisation, en statsunderstödd folkrörelse, som av staten erhållit uppgiften att fortbilda det värnpliktiga befälet.

FBU ger gott kamratskap; trevliga föreningsaftnar med föredrag; diskussioner och filmförevisningar; tävlingar och undervisning i fältidrott och skytte; möjlighet att på fritid i hemorten eller på särskilda läger genomgå kurser för bibehållande av en redan förvärvad grad eller för ernåendet av en högre.

DU har en gång utbildats till befäl. Har Du tänkt på det ansvar som därvid lagts på Dig?

DE som Du i allvarstid skall leda, se upp till Dig som en föregångsman och lita på att Din grad och Dina kunskaper svara mot varandra. Deras fond av förtroende kan emellertid förbrukas, om Du brister i kunskaper och färdighet.

FBU vill hjälpa Dig att förvärva och befästa de kunskaper, som erfordras för Din krigsplacering.

MINNS att kriget kan nå även oss,
att i dess hårda verklighet Ditt första misstag kan bli Ditt sista,
att för striden krävs stora kunskaper och god träning.

Kontakta omgående Värmlands befälsutbildningsförbund Fostaben, Karlstad, tel. 154 80,
eller närmaste befälsutbildningsförening.

Aktiebolaget Mölnbacka-Trysil • Forshaga

Tillverkningar:

SULFITMASSA FÖR PAPPER OCH

KONSTSILKE

KRAFTPAPPER - KRAFTPAPPERSSÄCKAR

BLEKT SULFITPAPPER

SPRIT - TERPENTIN - HARTSOLJA

METANOL

BYGGNADSPLATTAN »KRAFTELIT»